

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăoș Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia „Soc”, pe lângă un

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria C. Căjan, Ploiești

La
Abonament lunar
pentru
Maiu st. vechiu
învăță

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Badeni-Bánffy-Sturdza.

Sub acest titlu revista vizează *Die Zeit* dela 29 Aprilie publică următorul articol, pe care, din cauza deosebitului lui interes, îl dăm la acest loc, în traducerea Constituționalului:

I.

Legătura intimă între demisionarea șefului partidului liberal din regatul României și căderea celor doi miniștri austro-ungari, a boierului dela Busk (contele Badeni) dincoace de Leitha și a lui Hercule cu surisul pe buze (bar. Bánffy) dincolo, nu este tot așa de manifestă, precum este *analogia* evenimentelor externe din București, Budapesta și Viena.

Badeni, Bánffy și Sturdza au fost siliți să cedeze puterea cu toată majoritatea parlamentară care o aveau la spatele lor. Causă externă imediată a fost alta în fiecare din aceste cazuri — la Viena ordonanțele limbice pentru Boemia, la Budapesta *lex Tisza*, la București *atingerea demnității naționale*. Totuși o țesătură foarte strânsă de fire comune leagă faimoasa zi de toamnă, în care primul Vienei (Dr. Lueger), într-o posă teatrală de pe scara palatului parlamentar, a anunțat locuitorilor vienezi demisionarea șefului Stan-czykilor (Badeni) cu ora, în care fericitul mijlocitor dintre obstrucțiune și Coroană (Széll) s'a putut prezenta în palatul ungar din Bankgasse dela Viena, înaintea ministrului-președinte al sârbărei millenare (Bánffy) ca succesorul seu designat, precum și cu săptămâna, în care pe țărmurile *Dâmboviței* s'a hotărât că demisionarea ministrului Sturdza nu însemnează continuarea regimului liberal sub un alt șef, ci înlocuirea lui cu un regim conservator.

Evenimentele, care au produs aceste trei schimbări de guvern, deși în formă și în fond de domenii politice interne, au în același timp un substrat întins de *politică externă*. Este evident că politica slavo-clericală, începută de contele Badeni și continuată astăzi de contele Thun, n'a putut fi prinicioasă pentru intimitatea și trăinicia alianței hohenzollern-habsburgice.

Tot așa *convența* ce a arătat-o Sturdza față de pretențiile naționale-maghiare ale politicii lui Bánffy, a influențat în mod simțitor raporturile României cu tripla alianță, dacă nu în relațiile dintre cabinete, dar de sigur în dispoziția sufletească a *poporului român*.

Nu avem să cercetăm, dacă broșura „asupra politicii față de naționalități” a lui Desider Bánffy, pe care chiar deputatul șovinist al partidului independent, Géza Polonyi, a stigmatizat-o de *divulgare criminală a unor secrete de stat*, a fost în adevăr numai ultima picătură, care a făcut să debardeze în România păharul mult frământatei pasiuni populare și a motivat hotărârea Regelui Carol de a se desprăși de președintele consiliului seu de miniștri, care de altminterile era în multe privințe superior dioscurelor Bánffy și Badeni.

În ori-ce cas autorul acelei broșuri, profesorul Jancsó, care fusese oficial atașat la „secția naționalităților” a preșidenției consiliului de miniștri și acum e concediat de Coloman Széll, în zelul ferbinte de a glorifica pe fostul seu șef ca pe adevăratul, conștiințial, neramplasabil edificator al unificării statului național-maghiar, nu numai că a dat prea pe față, deși fără voce, marile greșeli de caracter și de om de stat

ale lui Bánffy, dar a comis și din punct de vedere al politicii maghiare, *neiertate indiscreții* și cu sinceritatea sa naivă a rănit adânc amorul propriu al *Românilor*. Din coroana liberă de lauri, a celui-ce îndeplinesc cu atâta energie politica lui Wekerle în chestia bisericească și biruise atât pe Kálnoky, cât și pe nunișul papal Agliardi, astăzi frunzele sunt rupte și căzute la pământ.

Fiindcă ministrul comun de externe (contele Kálnoky) știa foarte exact, că România era, dacă nu recalitrantă, cel puțin prea rezervată față de tripla alianță, de oare-ce poporul se simțea indignat de acțiunea de desnaționalizare, îndreptată împotriva fraților sei din Transilvania și din sudul Ungariei, și nu voia să audă de vre-o apropiere cu Maghiarii, se ferea de a face guvernului din București observările ce, le cereau Ungurii, până-când a ajuns Goluchowski în capul ministerului de externe. A fost soarta tragică și vina lui Sturdza, că în opoziție s'a folosit de chestia transilvăneană, adică de agitatea în contra opririi Românilor din Ungaria, în scopul de a ajunge cu partidul seu la putere, și apoi după-ace a ajuns la putere a *renegat chestia națională*, precum renegase și Gladstone acel *hands off* relativ la Bosnia, a făcut scuse, deși nu publice, și s'a opus în contra agitării eficace a Ligei culturale române, conformându-se întru aceasta observărilor transmise la București de urmașul lui Kálnoky, contele Goluchowski.

Astfel Sturdza, pentru a ajunge scopurile sale politice, a vulnerat simțământul național de dreptate al compatrioților sei, precum și Badeni, pentru a câștiga glasiurile finierilor Cehi în favoarea inacceptabilului pact (*Ausgleich*) cu Ungaria, vulnerase cu promulgarea ordonanțelor sale limbice, conștiința și interesul național al Germanilor din Austria.

Până unde politica externă a României este împedecată prin greutățile ce i-le aduce șovinismul maghiar în dreptat mai ales în *contra condițiilor de existență națională a Românilor din Transilvania și Ungaria-de-Sud*, se arată foarte lămurit în broșura (publicată la Lehmann în München) *das magyarische Ungarn und der Dreibund*, pe care *Pester Lloyd* a tratat-o cu dispreț, dar care a provocat în oficiosul *Nemzet* un strigăt de turbare în contra așa numitelor calumniări a maghiarismului întreprinse de agitarea național-germană prin publicările lui Löher, Sepp și prin atacurile în contra Ungurilor în *Münchener Allgemeine Zeitung* și în *Münchener Neueste Nachrichten*.

Și cu toate aceste, plângerile formulate în broșura dela München, semnată *Hungaricus*, și eșită din isvor românesc, nu puteau să primească o confirmare mai patentă, deși involuntară, decât prin acea scriere a profesorului Jancsó, semnalată mai sus, destinată spre lauda și glorificarea „celui mai maghiar din toți miniștrii-preșidenți unguri” și, ce e drept, concepută numai *ad usum* unor cetitori exclusiv maghiari.

Că în fapt, politica lui Bánffy în chestiile naționale, a depășit cu pînienii sei barierele roșii-albe-verzi și a *atins niște relații internaționale foarte delicate într'un mod cam brutal*, nu le mai vine acum la socoteală șovinismul maghiar, precum se arată din zi în zi mai mult crescândă indispoziție a Germaniei în contra politicii interne a contelei Thun, condamnată cu o logică inexorabilă la pretențiile Cehilor afirmate de Kramarz, și pe de altă parte se simte cu o penibilă impresie în ministerul de externe dela Viena paguba adusă alianței dintre imperiul german și monarhia austro-maghiară.

(Partea II. urmează).

*) Ba le-a făcut publice prin discursul seu dela Iași din Octomvrie 1895, reproducând în „Voința Națională”, scuse dictate de ministrul austro-maghiar. Nota Red. „Constituționalul”.

Sibiuu, 11 Maiu n.

Din casa magnaților. Sala a fost plină și galeriile au fost pline sub durată sedinței de ieri din casa magnaților. Opoziția clericală s'a prezentat în rinduri bine încheiate. Tot așa însă și credincioșii guvernului. Cel dintâiu a luat cuvântul Primatul catolic **Vassary** declarând că în general primește legea despre judecătoria curială în chestii electorale, însă fără paragraful amvonului, pentru-că controla asupra amvonului nu compete decât numai bisericii. A vorbit apoi **Archiepiscopul Samassa**, combatând asemenea paragraful cu pricina din motive etice. Prim-ministrul **Széll** și-a apărut legea din toate puterile. Se crede că guvernul va întruni o majoritate de treizeci de voturi. Firește, între ele va fi și votul magnatului român dela *Lucaref*.

Pactul vamal. Miniștrii austriaci sosiți luni la Budapesta, pentru a se înțelege cu legii lor maghiari asupra divergențelor de păreri în chestia pactului, au plecat îndrept la Viena, fără a fi putut isprăvi ceva în capitala maghiară. Conferența ministerială, la care au luat parte dintre austriaci prim-ministrul **Thun**, ministrul de finanțe **Kallay** și ministrul de comunicație **Dipauli**, iar dintre maghiari: **Széll**, **Lukács**, **Darányi** și **Hegedűs**, a finit dela orele 11 până la trei a. m. și s'a terminat cu exprimarea dorinței, ca să se continue la Viena. Cum am mai amintit odată, guvernul austriac cere, că dacă pactul vamal se leagă numai până la 1904, până la termenul acesta, se fie extins și privilegiile băncii austro-ungare; iar guvernul maghiar pretinde, ca privilegiile băncii să fie votate până la finea anului 1910. Acesta e punctul de divergență.

Sfântul sinod al bisericii ortodoxe din România e convocat pe Sâmbătă, 1/13 Maiu în sesiunea de primăvară. Va fi deschis prin decret regal și în prezența ministrului de culte **Take Ionescu**. Se va ocupa cu afaceri curente.

DESARMAREA. Se telegrafează din **Haaga**, că în urma înțelegerii stabilite între puterile mai de frunte europene, conferența de desarmare, ce se va întruni la 18 Maiu în **Haaga**, va refuza să primească atât memorandumul Armenilor și al Macedonenilor, cât și petițiunile renunțării diferite de pace.

Autonomia Jidovilor.

Districtele bisericești-israelite au ezmis din adunarea lor o deputație la ministrul de culte **Wlassics**, căruia i-au predat o petiție cerând *garan-tarea grabnică a autonomiei israelite și regularea ei*.

Ministrul li-a răspuns, că nu-i străin de această dorință, dar chestiunea fiind foarte gravă, deocamdată trebuie să mai aștepte.

Dela **Wlassics** s'au dus la ministrul-președinte **Széll**, manifestându-și aceeași dorință. Di **Széll** li-a răspuns, că politica lui fiind „legea, dreptul și dreptatea”, vrea ca pe toți să-i facă plăta de ele. Cât despre autonomia israelită, dacă Jidovii vor trece peste primele greutăți, va vedea ce va face.

Apoi a dat mâna cu toți Jidovii din deputație și i-a dimis.

Adecă Jidanilor li-se promite autonomie bisericească, ear' bisericii române gr-cat. se i-se denegă autonomia sa istorică?

Cuvântarea episcopului Popea.

— La deschiderea sinodului. —

Christos a înviat! Domnilor deputați!

Mare bucurie simt în sufletul meu totdeauna, când am norocire a vedea la episcopia noastră pe iubii mei fii suflatești, pe reprezentanții diecesei din toate părțile, pentru-ca împreună să chibzuim cele bune și folositoare pentru prosperarea și înflorirea bisericii noastre eparchiale.

Zece ani sînt, domnilor deputați, de când ne adunăm astfel în sinoadele noastre diecesane, de când am onoare a ocupa acest scaun presidial și a conduce pertractările diverselor obiecte bisericești, școlare și economice-financiare în înțelesul legii noastre fundamentale, a statutului organic.

Da, domnilor deputați, zece ani sînt împliniți, de când biserica cea vie a eparchiei de Dumnezeu scutite a Caransebeșului, după încetarea din viață a fericitului meu antecesor, a vrednicului episcop Ioan Popasu, prin votul sinodului seu electoral, onorându-mă cu încrederea, m'a ales episcop în scaunul vacant episcopesc al acestei dieceși.

Cu plăcere îmi aduc aminte de acel însemnat act electoral, săvîrșit, cum știți, fără patimi, fără ură, fără dușmăni, fără interese particulare, fără scopuri speculative și fără agitațiuni, — în dragoste și bună înțelegere frățească, cum o cere adevărata morală, spiritul canoanelor și al statutului organic, va se zice: avînd în vedere curat numai interesele cele mai obștești, binele și fericirea bisericii.

Votului unui astfel de sinod electoral, exemplar, firește trebuia să-mi plec și eu capul, să dau ascultare eparchiei, care mă chema la sine; deși de altă parte, trebuie să mărturisesc, hotărît eram, domnilor, cum mulți o știu, să nu mă părăsesc locul, unde timp îndelungat îmi petrecusem cea mai mare și nu neînsemnată parte a vieții mele, unde hirotonit am fost și trecut prin toate gradurile ierarhice și administrative bisericești, până la archimandrie și vicariat archiepiscopesc, de însuși metropolitul marele Andreiu baron de Șaguna; și unde prin urmare aveam o poziție destul de frumoasă, o viață plăcută și liniștită, încât mă puteam ocupa și cu alte afaceri private științifice-literare.

Dar, domnilor deputați, am dat ascultare bisericii, am venit aici cu deplină încredere, și am fost primit cu asemenea încredere și cu însuflețire mare în dieceșă.

Și tocmai pentru aceea, acum, după un period de 10 ani, fiind cont de activitatea noastră și de rezultatele ei, să nu ne întrebăm oare, de am satisfăcut noi așteptările și dorințele generale ale bisericii noastre eparchiale? de am fost noi la înălțimea chemării noastre? de am fost noi de folos bisericii, în fruntea căreia sîntem puși, ale cărei afaceri le pertractăm din an în an de-a rîndul?

Eu cred, domnilor deputați, că față cu întrebările acestea, noi, totdeauna putem sta înaintea lui Dumnezeu și a bisericii cu inima liniștită și cu fruntea ridicată. Căci, de vom arunca o privire cât de repede, asupra periodului acestuia, ne vom întâlni de sigur cu o mulțime de lucruri însemnate, bune și folositoare, săvîrșite de noi înșine pe toate terenele vieții noastre bisericești, școlare și economice-financiare.

Știți, domnilor, ce soartă tristă a avut vechea noastră episcopie a Caransebeșului, împreună cu acea venerabilă noastră metropolă de Alba-Iulia, în urma turburărilor și a desbinării confesionale din veacul trecut. Știți prea bine, că după o desperată luptă cu toate ispitele aceluia timp funest, mai pe urmă, cătră sfîrșitul aceluia veac, ea a trebuit să cedeze și să se anecteze la episcopia Verșului, de naționalitate străină, perzându-și astfel independența și toate averile sale, încât la reactivarea ei, fericitul episcop Popasu venind în eparchie n'a avut unde să-și plece capul.

S'a acivrat la început, cu mare greutate, rezidența episcopescă și mai târziu s'a clădit și casa de peste stradă, unde astăzi se află înlocuite cancelaria și birourile asessorilor referenți consistoriali, precum și librăria și tipografia diecesană.

Dar, câte nu mai erau îndrept de făcut?

Institutul diecesan teologic și pedagogic, era, cum știți, la venirea mea în dieceșă, înlocuit în rezidența cea

veche episcopescă, aproape ruinabilă. Cea dintâiu grijă a noastră a trebuit deci să fie, clădirea edificiului celui nou tot în vecinătatea rezidenței episcopicești de astăzi, cu sale spațioase atât în etaj cât și în parter jur-împrejur, și translocarea aceluia în acest edificiu nou și corăspunzător, unde se află și astăzi. Această dispozițiune a fost foarte necesară din toate punctele de vedere, și nu putem din destul mulțumi lui Dumnezeu, că ideea aceasta salutară s'a putut realiza încă atunci, îndată la început. Mai rămânînd încă jos în parter încăperi destule, cari deja închiriate aduc un venit frumos diecesei.

Ear' din punct de vedere didactic, tot la acest institut despărțământul pedagogic, a trebuit mai târziu să se adauge la cei trei ani de mai înainte, încă unul, anul al 4-lea, precum și școala de aplicație deosebit, mai sporinduse astfel și personalul didactic cu un învățător.

Dar, domnilor deputați, cu atîta nu poate fi lucrul complet la un institut diecesan teologic și pedagogic. Ca să se ajungă scopul pe deplin, avem neîncunjurată trebuință de un internat pentru moralizarea, disciplinarea și creșterea elevilor în spiritul bisericii noastre naționale. Neputîndu-se, deocamdată crea un astfel de internat în mod definitiv, din lipsa mijloacelor, s'a făcut totuși ce s'a putut în mod preparativ.

S'a cumpărat adecă mai înainte un teren intravilan, aici în oraș, la un loc foarte potrivit, cu scop ca la timpul seu aici pe acest teren să se zidească edificiul corăspunzător pentru internat. Dar' în anul acesta oferindu-se un loc și mai bun și mai avantajos, fiind prevăzut cu 4 clădiri în curte, l'am cumpărat și pe acesta. Despre cel dintâiu amintit, Veneratul sinod are deja cunoștință din anul trecut; ear' despre al doilea, actele respective împreună cu contractul, încheiat, se vor supune spre apreciere și aprobare cu raport special.

Aici pe acest loc din urmă, domnilor deputați, avem de gînd să începem la toamna viitoare un internat provizor, dacă contractul respectiv de cumpărare, se va aproba din partea Veneratului sinod.

Amintesc și aceea, că un început mic de colectă pentru adunarea capitalului necesar, deja s'a făcut, cum știți, din partea domnilor deputați sinodali, rămînînd, ca o *colectă în mare* spre acest sfîrșit să se pună la cale în timpuri mai favorabile.

Notez mai încolo, că rezidența episcopescă cea veche, fiind ruinabilă, de tot neapță spre folosire, a trebuit să se dărîne, și în locul acesteia s'a zidit deja anul trecut un edificiu nou solid și s'a închiriat destul de bine societății comerciale „Severineană”.

Nu pot lăsa neamintită nici rezidența episcopescă de azi, care încă a trebuit să se repara, ajusteze și înfrumusețeze în mod mai potrivit, ceea-ce succesiv s'a și făcut cu spese nu neînsemnate, partea cea mai mare din modelele veniturii episcopicești.

Pe lângă aceste realități diecesane, mai vin a se adăuga încă două case, tot aici în oraș, lăsate diecesei prin testament, una de fericitul general **Mihail Trapsa**, și alta de fericitul căpitan **Iancu Temeș**.

Dar' cele mai însemnate și de valoare mai mare între realitățile diecesane, sînt fără îndoială cele trei domenii, la Marghita-mare, la Visag și la Dezești, cumpărate în diferite timpuri din acest period. Nu mă îndosesc, domnilor, că și D-Voastră încă veți recunoaște, că avearea diecesei nu se poate asigura mai bine, decât în pămînturi, făcîndu-se astfel totodată și credincioșilor noștri din acele locuri nu bun ajutor, prin exarîndarea acelor pămînturi.

Mai încolo, tot în acest period de 10 ani, s'au înființat mai multe fonduri la episcopia noastră.

Așa mai înainte, avîndu-se în vedere asigurarea prociilor bătrîni și nepotincioși, încă de timpuriu s'a înființat fondul de pensiu pentru proafimea eparchială; ear' mai târziu, tot din aceste motive, fondul de pensiu pentru funcționarii consistoriali și profesorii institutului diecesan teologic și pedagogic.

Apoi dorind din inimă, ca poporul să se ușureze cât s'ar putea mai mult în privința contribuțiilor pentru cult, s'au mai înființat încă fondul pentru acoperirea convenției episcopicești, fondul pentru acoperirea sidoxiei episcopicești, fondul pentru acoperirea speselor deputaților sinodali și congresuali și fondul internatului.

Deasemenea și fundațiuni din partea unor credincioși de ai noștri, pentru scopuri filantropice și culturale diocesane încă s'au înființat mai multe, dându-se în administrația consistoriului nostru. Aceste sînt: fundațiunile Ioan Peța, Elisabeta Peța, Tismăniariu, Bôz, Baronul Heidte, Trașca și Temeș.

Despre luptele cele multe, mai ales pe terenul bisericesc și școlar cu ocaziunea introducerii legilor așa numite *politice bisericești*, a limbii maghiare în școli, sporirea salariilor învățătoresți, — lupte destul de grele până și prin casa magnailor, nu mai amintesc mai deapropo, fiind ele prea bine cunoscute din cele scrise de până acum. Chiar și în prezent avem un obiect destul de greu de pertractat, completarea veniturilor preoțești, la a cărei bună și temeinică rezolvare, nu se poate din destul recomanda o serioasă atitudine.

Și în urma tuturor acestora, ca un corolar la cele expuse până aici, notez spre bucuria generală, că pe lângă toate eogațiunile cele mari, ajungând deja bugetul anual cifra de 35.000 fl., averea întreagă a diecesei în acești 10 ani deja s'a duplicat.

Eată, domnilor deputați, în lineamente mai generale, rezultatele activității noastre oficiale de 10 ani. Ele nu se pot ascunde, căci stau negru pe alb, se vedă cu ochii în toate direcțiunile lor. Prin urmare, se poate zice, că nici noi nu am dormit, ci am muncit cât s'a putut și cât ne-au iertat împrejurările cele grele și critice, în cari trăim și în cari s'a aflat și se află biserica noastră.

Și eu, domnilor deputați, nu zic că eu le-am făcut acestea, ci noi, noi cu toții împreună, în dragoste și bună înțelegere frățească, fiecare în poziția și sfera sa de activitate, sub conducerea episcopului, căci acesta este caracterul constituționalismului celui adevărat, de care ne bucurăm azi în biserica noastră.

Bine s'ne înseamnă deci, dlor deputați, că condițiunea esențială a tuturor lucrurilor bune, dragostea și buna înțelegere, fără de care chiar și constituționalismul cel mai bun nu folosește nimic, ci mai mult strică. Numai în chipul acesta ni-a fost și nouă cu puțință, a produce cele ce le vedem astăzi în ființa în diecesa noastră. Și tocmai pentru aceea, pentru că s'arătă adevărul puterea covârșitoare a dragostei și bunei înțelegeri, m'am văzut îndemnat, a mă lăsa mai pe larg în expunerea rezultatelor activității noastre din perioada aceasta de 10 ani.

Să sperăm dar, domnilor, că și în viitor vom urma cu ajutorul lui Dumnezeu tot astfel, fiind călăuziți de steaua dragostei și bunei înțelegeri în acțiunile noastre; că va domni pacea între noi, și că va contribui fiecare în felul său și după puterile sale, la prosperarea și viitorul bisericii noastre naționale, spre mărirea lui Dumnezeu și fericirea clerului și poporului bisericii noastre diocesane, ceea-ce și doresc din adâncul inimii mele.

Pe lângă care declar sesiunea prezentă a sinodului nostru diocesan deschisă.

Dotăția clerului în sinodul archidieceșan.

Chestia dotăției clerului nostru gr-or., sau mai bine zis chestia *întregirii veniturilor preoțești* din partea statului a preocupat sinodul archidieceșan în o ședință întreagă, în ședința de Marți. Resultatul e cunoscut: primirea ajutorului dela stat, dar' condiționat, ca guvernul să pună la dispoziția consisto-

riului suma întreagă a ajutoarelor și acesta să împartă întregirile.

Afacerea este de mare importanță pentru clerul și credincioșii bisericii gr-or. Ea a preocupat și sinoadele eparchiilor Arad și Caransebeș, dintre cari cel dintău a adus un coneluc asemenea celui din sinodul archidieceșan, ear' sinodul din Caransebeș s'a declarat contra primirii ajutorului. Ividu-se această divergență de păreri între sinoade, va fi de lipsă probabil convocarea congresului național, ca acesta să rezolve chestia în definitiv.

Deputații din sinodul archidieceșan au arătat un viu interes față de afacere și astfel s'a desvoltat o discuție lungă, în decursul căreia s'au adus motive pentru și contra primirii, ilustrându-se starea faptică și urmările probabile din toate punctele de vedere.

Ca completare a raportului nostru despre ședința de Marți, dăm azi cu-prinsul discursurilor, ținute în sinodul din Sibiu.

Consistoriul își bazează propunerea, care s'a primit de către sinod, pe 13 considerante. Anume consistoriul zice, că biserica noastră, ca și alte biserici are drept să pretindă dela stat ajutor la dotarea preoției, mai cu seamă după introducerea legilor bisericești; e bine să facem înștiințarea de primire, ca să nu ne perdem dreptul la ajutor, căci împrejurările pot cu timpul să se schimbe și să devie favorabile pentru noi; pericol pentru preoția noastră nu e, căci cu condiția pusă de noi, preoții rămân tot dependenți de biserică; statul nu va pute excepționa pe preoții noștri, de oare-ce între ei nu sînt nici nemorali, nici dușmani ai patriei; dotația parochiilor noastre e slabă și are razimă numai în popor, pentru care ar fi o ușurare primind ajutorul pentru preoți ș. a.

A urmat apoi discuția, pe care a început-o protopresb. V. Dămbian făcând contra-propunere.

Vasile Dămbian: Atât în raportul consistorial, cât și în motivarea comisiei vîd abandonate considerațiile autonomiei și întreprinse numai interesele personale. Nu mai încapem în îndoială, că dispozițiile legii jignesc autonomia noastră bisericească cu deosebire în ce privește organizarea parochiilor, stabilirea veniturilor și exercitarea dreptului de disciplinare. În primirea întregirii veniturilor, vîd aservirea bisericii. E drept că sîntem lipsiți, dar' forțarea să o apărăm până la ultima resursă, decât să o imbiem de bunăvoie.

Că guvernul nu a procedat agresiv în casurile puține, unde biserica primește întregire de salar învățătoresc, este a se considera ca o chestie de tactică, dar' își află explicare și în faptul stăgnării activității în viața publică în anii din urmă, etc.

Considerând că prin dispozițiile articolului de lege XIV. din anul 1898 în cauza întregirii veniturilor preoțești cu deosebire în ce privește organizarea parochiilor, statorirea veniturilor și dreptul de disciplină al preoției, se stîrșește în mod esențial cerul de autonomie al bisericii — sinodul în condițiile oneroase în cari se ofere întregirea veniturilor preoțești, nu o primește.

Va fi cauza, care va da ansă la nesfîrșite freacă și conflicte între biserică și stat. Va împiedeca libera manifestare a convingerilor în viața publică, va priva (lipsi) pe preoți de exercitarea liberă a

drepturilor civice politice, cu un cuvînt va produce coruperea și destrăbălarea preoției și în consecință va paraliza lucrarea la care e chemată ea de a fi pururea sentinela neadormită și scutul intereselor bisericești și neamului său.

Vasile Voina: Sînt convins pe deplin, că ofertul statului este un dar dănaic. Vor să ne bage în fortăreața noastră calul troian. Se naște întrebarea, dacă e bine să deschidem noi înșine porțile fortăreței. Eu 'i-le-aș deschide singur, căci de altminterlea el 'și-ar face intrarea în fortăreață prin spărturile zidurilor, cari s'au făcut prin vitregitatea timpurilor și cari spărturi noi n'am avut puterea să le astupăm. Intrând calul troian în fortăreața mea, cu știrea mea și știind prea bine ce se cuprinde în pînțelele sale, îl vom priveghia mai bine și vom pute lua măsuri ca să paralizăm relele lui intențiuni, și să reparăm răul eventual, ce ni-l ar face.

Nu pot fi de principiu ce s'a susținut mai înainte, că de obicei omul este al celui care-l plătește. Și aceasta o dovedesc cu exemple din viața noastră bisericească.

Asesorii noștri consistoriali, profesorii seminarilor încă sînt dotați dela stat. 'I-a oprit împrejurarea aceasta, ca ei să nu-și împlinească datoria lor ca fii buni ai neamului lor? Nu. Ei, de ce să ne temem că o vor face preoții noștri? Nu ajutorul ce se dă hotărește, ci caracterul persoanei care-l primește.

Dacă statul ne pune condițiuni umilitoare, atunci nu-l vom primi. Nu sîntem legați pe vecie cu acest ajutor.

Alegînd din două rele pe cel mai mic, sîntem pentru propunerea comisiei.

Dumitru Coltofean zice între altele, că mai bine este a se obține întregirea salariilor preoțești, cu învoierea autorității bisericești, decât cu încunjurarea aceleia, pentru-că și așa este de prevăzută, că un eventual vot al sinodului, prin care s'ar respinge primirea întregirii salariilor dela stat, nu va fi observat nici pe departe din partea preoției, ci în interesul lor propriu, tare simțit, vor cere întregirea pe sub acuns prin întrevinerea și mijlocirea organelor administrative, în paguba vazei și disciplinei preoților.

Dr. Liviu Leményi: Este contra primirii în condițiunile gravaminoase pentru autonomia bisericii cuprinse în lege, din cauză că eventuala primire ar însemna introducerea corupției în biserica noastră *chiar cu consimțământul bisericii*. Spre ilustrare se provoacă la cunoscutele ordinațiuni rezervate ale regulului, prin cari autoritatea supremă bisericească este supusă controlului sol-găbirărești.

Romul Furduiu: Dorește arătarea mai multor considerante pentru orientarea la decidera unei afaceri așa de însemnate. Ar fi fost bine să se afle părerile preoției și a credincioșilor, pe cari îi privește întregirea veniturilor preoțești. Primindu-se această întregire se poate rupe legătura între preoți și credincioși și nu ar mai pute apărea te-saurele credinței morale și a vieții noastre române. Neprimindu-se se poate ca preoția să ajungă în o stare lipsită de mijloacele existenței și credincioșii să se vadă prea îngreunați a susține preoții lor în comparație cu credincioșii altor confesiuni. Aceasta ar fi spre dauna bisericii noastre. Dacă nu se primește întregirea până la termenul dat, atunci se pierde poate pentru totdeauna, ear' dacă se primește și se va vedea că este dăunătoare pentru biserica noastră, atunci se poate abzie. Până se va vedea aceasta se se întreprind pașii necesari pentru îmbunătățirea dotațiunei din partea noastră, ceea-ce s'ar pute face în mare parte.

(Măne vom da vorbirea dlui Dr. Blaga și a dlui Dr. D. Barcianu).

La adresa Goldișilor.

Di Dr. Eugen de Leményi, dela Brașov, publică un nou articol în »Gazeta Transilvaniei«. »Trib. Poporului« și exprima într'un număr nădejdea că »fundatorul ei, bine informat, va măriș în suși că pe bună cale merge foaia sa. Se vede însă, că din ce se informează mai bine, din ce și revoltarea legitimă a dlui Dr. Leményi crește. Eată articolul:

Brașov, 24 Aprilie (6 Maiu) 1899.

Stimate domnule Redactor!

Mă veți ierta, dacă din nou îmi permit a mă adresa la ospitalitatea stimatului d-voastră ziar în privința articolului meu »O întîmpinare«, pe care ați binevoit a-l publica în nr. 83 și 84 ai preșutului d-voastră ziar; sînt însă silit la aceasta în urma unui articol apărut în nr. 77 al »Tribunei Poporului« cu suprascripțiunea »Sărăci«, un articol în care »Tribuna Poporului« pare a polemisa cu »Tribuna« din Sibiu, de fapt însă dela început până la sfîrșit se ocupă numai cu articolul meu publicat din partea d-voastră, și cu o rabulistică detestabilă cearcă a da articolului meu un alt înțeles, decât pe care 'l-a avut și 'l are, ear' după-ce seamănă a face o alusiune de înțelesul, că și articolul meu ar pute să fie scris de o peană simbrășă după-cum afirmative ar fi scrise toate »correspondențele particulare« publicate în »Gazeta Transilvaniei«, în fine caută a mă nimici cu aceea, că numește numele meu într'o suflare cu numele dlui Dăianu.

»Sistemul« urmat din partea »Tribunei Poporului«, pe care nu voesc să-l caracterizez mai deapropo, m'a făcut, ca să-i trimit o rectificare, pe care temîndu-mă, că într'un acces de conșcență încă o va ignora cu deservire, vî rog a o publica în următoarele:

Brașov, în 4 Maiu 1899.

Onoratei Redacțiuni a »Tribunei Poporului« în Arad.

Cu privire la articolul »Sărăci« apărut în nr. din 22 Aprilie (4 Maiu) a. c. al »Tribunei Poporului«, vî rog pe baza legii de presă să publicați în numărul proxim al ziarului d-voastre la locul convenit următoarea rectificare:

1. Nu este adevărat, că eu v'am făcut proces, pentru-că ați votat pe Prea Sfinția Sa episcopul Popea; adevărul este, că eu am accentuat, că ați fost în drept a vota pentru acel candidat, pe care 'l-ați ținut de mai demn.

2. Nu este adevărat, că eu am afirmat în articolul meu, că înalt Prea Sfinția Sa actualul Metropolit este cel mai de valoare naționalist; adevărul este, că eu 'i-am dat înalt Prea Sfinției Sale ce este al Lui, și ceea-ce 'l-ați dat și d-voastră până mai ieri-altaieri.

3. Nu este adevărat, că eu am pretins dela d-voastră, ca să acceptați candidatura dlui Hamsea; adevărul este, că v'am cerut desluziri, cine este candidatul cel mai demn pentru scaunul episcopesc, de ce nu este demn Hamsea și de ce nu combateți pe Goldiș.

4. Nu este adevărat, că eu am »tras sabie« în contra unui Velicui, Dr. Oncu, Ciorogariu, G. Popovici-Siria, Mangra etc.; adevărul este, că eu într'un ton foarte obiectiv și calm am cerut desluziri în privința unor aparițiuni, pe cari după ținuta de până acuma a »Tribunei Poporului« nu le puteam înțelege; la aceasta m'am simțit îndreptățit cu atât mai mult, că și eu am fost până acuma un membru al grupărei, în care astăzi se află un Velicui, Dr. Oncu, etc. și că »Tribuna Poporului« a fost în aceeași proporțiune foaia mea, în care este a unui Velicui, Dr. Oncu etc.

5. Nu este adevărat, că ați desmînjit chestia cu pactarea în mod categoric; adevărul este, că nu ați desmînjit acest pact nici categoric, nici necategoric; tocmai aceasta m'a făcut

pe mine să vă scriu articolul, pe care ați aflat de bine a nu-l publica.

6. Nu este adevărat, că eu am pretins, ca să scoateți pentru cineva castanele din foc; adevărul este, că eu am cerut, ca să nu scoateți castanele din foc pentru Goldiș, pe care, 'mi-se pare, d-voastră 'l-ați poreclit de »apostat«.

Cu stima cuvenită
Dr. Eugen de Leményi.

Conținutul rectificării mele, al cărui adevăr 'i-l pot dovedi ori-și-cui și în tot momentul, este dovadă înaintea oamenilor și a lui Dumnezeu, că »Tribuna Poporului« referînd despre articolul meu, a falsificat în modul cel mai condamnabil; ear' cine a falsificat azi, a putut falsifica și ieri, și acum un an, și poate falsifica și mâine.

Dacă însă »sistemul« îți permite a merge atât de departe, încât să poți falsifica în detrimentul amicului tău, atunci spuneți-mi până unde îți permite sistemul a înainta față de oameni indiferenți sau față de dușmani politici, sau personal? După trista experiență, pe care am făcut-o eu în această privință, trebuie să constat, că »sistemul« în această privință nu cunoaște margini!

Nu este destul cu aceea, că pentru-ca să scuse tradarea, pe care au comis-o față de mine, îmi impută mie afirmațiuni, pe cari eu nu le-am făcut nici-cînd, și astfel schimonosece și falsifică cuprinsul și tendința articolului meu, dar' îmi mai denegă și capacitatea și competența de a scrie despre stările lor din Arad, și în urmă printre rînduri cearcă a se îndoi și de buna credință, în care am scris eu acel articol.

Nu știe »Tribuna Poporului« de unde și cum viu eu (care nu cunosc situația de acolo, mai ales că sînt greco-catolic) să trag sabie în contra unei grupări, în care figurează un Velicui, Dr. Oncu etc., eu nu mă codesc a da răspunsuri la întrebările, cari 'mi-se pun mie, și astfel îmi voi permite a da desluzirile, cari se cer dela mine, precum urmează:

1. Cine a citit articolul meu cu atențiune și cu toate acestea afirmă, că nu știe cum am venit eu, ca să-l scriu, acela este sau un idiot, sau un sarlatan.

2. Eu nu am tras sabie în contra nimîrui, eu am cerut numai desluziri, pe cari nu le-am primit până în ziua de astăzi.

3. Eu sabia mea am purtat-o nepătată, ca oficer activ și mai apoi ca oficer în rezervă, și nu am tras-o nici-cînd pentru-ca să atac pe cineva, ci numai pentru-ca să-mi apăr onoarea atacată din o parte oare-care; nu am tras sabia nici în contra unui Velicui, nici în contra unui Dr. Oncu etc., pentru-că nu am avut motiv; nu cunosc pe domni, pe cari îi numește »Tribuna Poporului«, dar' dacă domni aceia aprobă toate câte le-a comis »Tribuna Poporului« și aprobă și ținuta nimitei fii față de persoana mea, atunci nici pentru apărare nu aș trage sabia mea în contra lor; eu îmi măsor sabia numai cu oamenii, cari sînt cel puțin de seama mea, față de alții faceu o cîmăz bun același serviciu.

4. Nu este adevărat, că eu nu aș cunoaște situațiunea din Arad; eu cunosc situațiunea foarte bine tocmai din ținuta »Tribunei Poporului«, și deși sînt greco-catolic, nu sînt atât de prost, încât să nu pot înțelege, că »Tribuna Poporului« a minșit atunci, cînd a afirmat, că a desmînjit pactul cu Goldiș, dar' ar fi minșit și mai mult dacă de fapt ar fi desmînjit încheierea aceluia pact. Aici însă nu este vorba de situațiuni. Situațiunile se pot schimba în tot momentul, căci doar' de aceea sînt situațiuni; ceea-ce nu se poate schimba atât de ușor, este omul; de vor fi domni dela spatele »Tribunei Poporului« de o mie de ori atât de cuminte, pe cît sînt eu de prost (fiind și greco-catolic) nu mîd vor pute convinge despre aceea, că vicarul Goldiș, care după cele scrise în »Tribuna Poporului« înainte — în și după anul 1897 — a fost un om de nimica, »apostat« și vînzător al bisericii și al neamului, peste noapte a devenit om de cinste. Oamenii de talia unui Velicui, unui Dr. Oncu etc. nici-cînd nu mîd vor pute convinge, că poți să faci din căne slănină.

mizoale de catifea cu mănecile de o culoare roșu-aprins și cu fuste albastre, verzi, roșii, în picioare cu pantofi cu cataramă. Cele mai bătrâne stau în fund, în cap cu pânze albe și îmbrăcate în haine vinete. Între ele și între femeile mai tinere erau copii, preme-niți și ei.

Oamenii se închinau; femeile, mai ales cele bătrâne, cu ochii nedeslipiți de pe icoane, își îndesau cu putere degetele alipite, rînd pe rînd, mai întău pe frunte, apoi pe burță și în urmă pe amîndoi umerii tot șoptind mereu la rugăciuni. Copiii imitînd pe cei în vîrstă se rugau cu zel, mai ales cînd simțeau că pînții lor îi privește. Iconostasul de aur strălucea de lumină, fiind încunjurat de luminări mari, poale. Și amîndouă corurile formate din cântăreți cari se oferiseră de bunăvoie, întonau cîntece pline de bucurie; mubasurilor se amestecau cu glasurile ascuțite ale copiilor.

Nekhludov păși în biserică. În mijloc sta boierimea. Era un proprietar cu femea și cu copilul său, care era îmbrăcat într'un costum de marinar; era stănevoi-ul, telegrafistul, un negustor de ghete fine, staroste, pe piept cu medalie, și în dreapta amvonului, la spatele nevastei proprietarului, era Matrena Pavlovna, într'o rochie pîstriță, pe umeri cu un șal dungat. Katioșa era lângă ea. Ea era într'o rochie albă cu un corsaj plisat. O cîngătoare albăstră îi încunjura talia și în pîră-i negru Nekhludov zări o fundă roșie,

Totul înota într'un aer de sîrbătoare, totul era solemn, vesel și frumos, și popa în patrafirul-i de argint străbătut de o cruce de aur, și diaconul și cântărețul în hainele lor cu fireturi, și cîntecele coriștilor de bunăvoie, și chipul în care popa ridica cădelnița ca să binecuvinteze pe cei de față, și chipul în care toată lumea repeta din cînd în cînd! »Christos a înviat! Christos a înviat! Totul era frumos, dar' mai frumoasă ca ori-ce era Katioșa în rochia sa albă, cu cîngătoreala-i albastră și cu funta-i roșie în pîră ei negru.

Nekhludov simțea că fără să se întoarcă, ea îl vedea. Trecu pe lângă ea, ca să se meargă spre altar; și deși n'avea nimic să-i spună, cînd trecu pe lângă ea îi zise:

— Mătușe-mea, te previne că o să luai masa tocmai după liturgia a doua.

Săngele tinăr al Katioșei, ca în totdeauna cînd ea zărea pe Nekhludov, i-se revărsa în față; și ochii ei negri se opriră pe chipul lui, surzătorii și fericiti.

— Știu, — răspunse ea.

În acel moment, cântărețul, care străbătea mulțimea ca să adune gologanii, trecu pe lângă Katioșa, și fără să o vadă o atinse cu haina. Voise, în semn de respect să nu treacă pe lângă Nekhludov, și astfel o atinse pe Katioșa. Dar' Nekhludov fu umit vîzînd că cântărețul nu înțelegea, că tot ce se făcea în biserică, toate pe lume,

nu se făceau decât pentru Katioșa și că tocmai ea nu putea să rămână nezărită, căci ea era centrul întregului univers.

Pentru ea strălucea aurul iconostasului, pentru ea ardeau luminările din candelabru și numai pentru ea se întonau acele cîntări de bucurie: »Paștile Domnului; bucurați-vă oameni!« Și tot ce era bun și frumos pe pămînt era numai pentru ea. Și Katioșa, fără îndoială, trebuia să înțeleagă a toate celea erau numai pentru ea. Aceasta o simțea Nekhludov, cînd privia formele grațioase ale tinerei fete, desemnându-se prin rochia albă, și acea față plină de bucurie, a cărei expresie îi zicea că ceea-ce se petrecea în el trebuia să se petreacă și în ea.

În restimpul dintre liturgia întău și a doua, Nekhludov eși din biserică. Mulțimea se da în lături dinaintea lui și îl saluta. Unii îl cunoșteau, alții îl întrebau: »Cine este asta?« În prag se oprî. Cersitorii îl încunjurară: el le împărți tot mîrunțișul ce-l lăsea prin buzunare, și se coborî în curte.

Noaptea se mai înșenina, dar' încă nu se luminase de ziua. Mulțimea eșind din biserică umplea curtea; dar' Katioșa nu se mai arătă și Nekhludov se întoarse îndîrît ca să o aștepte.

Mulțimea eșia mereu; podeala bisericii răsună de înțele gheterilor. Un bătrîn, vechiul bucătar al Mariei Ivanovna, oprî pe Nekhludov și-l sărută de trei-ori și îi dete un ou vîpsit în

galben.)* În urma lor veni un tîrîn tinăr și voinic, într'o haină nouă și în-cins cu un brîu verde.

— Christos a înviat! — zise el cu ochii surzătorii, și aruncîndu-și brațele după gâtul lui Nekhludov, îl sărută de trei-ori cu gura plină, gîdilindu-i fața cu barba lui pieptenată și totdeauna îmbibîndu-l cu mirosul lui de tîrîn.

Pe cînd Nekhludov, după-ce se lăsase să-l sărute tîrînul, primia dela el un ou roșu, zări eșind din biserică rochia pîstriță a Matronei Pavlovna și după ea drăguțul cap cu pîră negru și cu funta roșie.

Katioșa îl zări numai decît prin mulțimea care-i despărțea; și el vîzî că ear' se roșește.

În prag ea se oprî și dete câțiva gologani cersitorilor.

Unul dintre cersitorii, un nenorocit care în locul nasului avea o rană roșie, se apropie de ea. Ea scoase ceva din rochie, apoi apropiindu-se de el, fără vre-un semn de repulsiune îl sărută de trei-ori. Pe cînd săruta pe cersitor, ochii ei se întălniră cu ai lui Nekhludov. Și păreau că-l întrebă: »E bine ce fac?« — »Da, iubita mea, e bine, e frumos, te iubesc!«

(Va urma).

*) În Rusia e obicei în poporul de jos în ziua de Paști să schimbe între ei ouă vîpsite sărutându-se de trei-ori.

FOIȚA „TRIBUNEI“

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

XVL

Liturgia din acea noapte rămase vecinic pentru Nekhludov una din amintirile cele mai frumoase și cele mai puternice din viața sa.

Cînd, după un drum lung în noaptea luminată, îc-colo numai de schinteie-rile zăpezii, el intră în curtea bisericii, slujba începuse.

Tîrîanii, recunoscînd în acel călăret pe nepotul Mariei Ivanovna, îl conduseră într'un loc mai uscat unde des-căleacă, și luară calul și-l deschiseră ușa bisericii. Biserica era deja plină de lume.

În dreapta stau oamenii bătrîni în haine cusute chiar de ei, cu picioarele învelite în pânze albe; tinerii în haine nouă de postav cu cîngători de o culoare deschisă, cu pantofi mari în picioare. În stînga stau femeile, în cap cu pânze de borangie, îmbrăcate în ca-

Dar' ce voiti stimabililor se spuneti cu observarea, ca eu am cerut »Gazetei Transilvaniei«, care de vre-o saptamana aproape in fiecare zi publica corespondente si declaratiuni esite din biuroul »neamurilor«. Voiti poate sa afirmati, ca peana mea este influentata, sau platita din partea asa ziselor neamuri? Daca asa credeti, atunci aveți curajul convingerei voastre si spuneti-mi ceea-ce credeti in fata si nu lasati pe altii, ca se vorbeasca in numele vostru! Nu fiti fața de mine atât de lasi, precum ați fost și sunteți în cauza alege-rei de episcop, unde nu cutezati să spu-neți, ca candidatul vostru este vicarul Goldiș, ci lasati pe Dr. Ioan Saciu să bată seaua.

Că am cerut ospitalitatea »Gazetei Transilvaniei« este foarte natural, și îi mulțumesc, că și-a deschis locașul pen-tru-ca să mă primească pe mine, cel de-lojat din casa sa proprie.

În fine nu pot să trec cu vederea, că scriblerul articolului »Săracii«, ale cărui ghiare cred că le-am recunoscut și pe cari cu proxima ocaziune le voi tunde cum se cade, în interesul binelui comun a crezut, că mă va pute discredita înaintea cetitorilor sei, punându-mă pe mine alături cu domnul Dăianu. Dacă scriblerul acela crede că și-a ajuns scopul, atunci se înșală grozav, căci pe deoparte nu mai dau nimica pe opinia mea, pe care ar pute-o ave unu sau altul aderent stupid, sau interesant al »Tribunei Poporului« în privința per-soanei mele, pe de altă parte, fiind om consecuent, trebuie să deduc din cele-ce a scris »Tribuna Poporului« despre dl Dăianu — pe care de altfel nu îl cu-nosc personal, — că d-sa este om cin-stit, ear' eu oameni de cinste imi place a fi în societate.

Deocamdată atâta la adresa »Tri-bunei Poporului«; mai am cu onorabila în-că o răfuială definitivă, dar' aceasta 'mi-o rezerv până după alegerea de episcop al Aradului.

Rugându-vă, dle Redactor, să pri-miți asigurarea deosebitei mele stime, rămân al d-voastre mulțumitor

Dr. Eugen de Leményi.

Sinoadele.

Sinodul arhidieceșan.

Sedința V. din 11 Maiu.

La ordinea zilei a fost chestia si-doxiei. Asupra acestei chestii s'a născut o discuție lungă, în decursul căreia s'au făcut vre-o 6 propuneri, divergente una de alta cu privire la taxa, ce au să o plătească credincioșii și cu privire la modalitatea executării.

Discuția a urmat până târziu, așa că din cauza timpului înaintat continua-rea sedinței, respective luarea conclu-sorilor s'a amînat pe după amiază la 4 ore. Când scriem aceste șire, sedința continuă.

Sinodul dela Caransebeș.

— Raport special. —

Sedința a doua.

Caransebeș, 9 Maiu n.

Ieri, la 4 ore d. a. s'a ținut sedința a doua sub presiul I. P. Sale a epis-copului.

Se prezintă mai multe rapoarte, cari se dau comisiunilor competente.

Dl Lințu prezintă 2 propuneri: una privitoare la școala de aplicație, de lângă institutul pedagogic, și alta pentru se-pararea cantoratului de oficiul învățăto-resc și sistemizarea unui salariu separat pentru cantori.

Se verifică deputatul nou ales în cer-cul Bocșei-montane, dl preot Maxim Po-poviciu.

Raportul general al consistorului ca senat bisericesc, referat de dl Dr. G. Popoviciu, se ia la cunoștință.

Mai multe cereri din diferite co-mune se predau consistorului.

Comisiunea financiară referă prin dl Virgil Tomiciu. Se ia la cunoș-tință și se constată:

revisuirea tuturor preliminarilor; creșterea fondurilor și fundațiilor de sub administrarea consistorului în suma de 38.120 fl. 84%, cr.;

creșterea averilor bisericești în suma de 276.138 fl. 28 cr.;

Consistorul din nou se însăreținează a stăruir într'acolo ca să satisfacă con-clusorul nr. prot. 24 din 1896, nr. prot. 37 din 1897 și nr. prot. 28 din 1898 re-feritor la revisuirea socoților și prelimi-narelor.

Bilanțul și inventarul tipografiei diecesane, pe 1898 se aproabă. Budge-tul pe 1900, cu 35.415 fl. 44 cr. venite, 37.732 fl. 94 cr. spese, se primește.

Causa domeniului din Dezești se derivă consistorului, rugat să urgiteze încasarea cel puțin a intereselor. Pri-visor la depunerile comunelor bisericești sinodul hotărăște a se ține în vedere dispozițiile statutului organic și regula-mentul din 1884. Elocările se se facă la institutele solide.

Raportul consistorului diecesan de-spre zidirea edificiului nou pe locul re-

ședinței vechi și închirierea localităților pe 15 ani la societatea »Severineana«, se ia la cunoștință și se autorizează con-sistorul să încheie contractul cu socie-tatea »Severineana«.

Conspectul consistorului arătând la »convenția episcopescă« o restanță de 14.288 fl. 8%, cr., deci un creșcămănt de 1321 fl. 19 cr., ear' la spesele deputa-ților sinodali și congresuali o restanță de 14.799 fl. 16%, cr., deci un creșcă-mănt la 1770 fl. 97%, cr. față de anul trecut, constatându-se un rezultat îngr-ijitor, se recomandă consistorului a stăru din toate puterile la încasările com-petențelor restante și cu exmiterea unui comisar consistorial.

Sinodul aproabă rațiocinul fondu-rilor diecesane și votează absolut pe anul 1898.

Cronica zilei.

Sibiu, 11 Maiu n.

Ruga dela Caransebeș. Ni-se scrie din Caransebeș, că anul acesta a înce-put a se sârba și acolo »Ruga« în ziua de Sf. George, hramul bisericeii catedrale. Meritul revine »Reuniunii femeilor române pentru înfrumusețarea cimiterului« și în special prezidentei, doamnei Elena de Iacobici. Despre decurgerea sâr-băreii extragem dintr'o corespondență mai lungă următoarele:

La orele 2 d. a. bubiutul treascu-riilor și sunetul clopotelor a vestit înce-perea »Rugei«. S'a cetit vecernia și s'a început jocul, care s'a continuat până la orele 11 din noapte. Jocul s'a des-chis prin doamna prezidentă Elena de Iacobici cu tinerul plugar Antoniu No-vacescu, ear' în hora ce a urmat a în-trat și venerabilul nestor al orașului, dl George Băiașu, precum și dl protopop Andreiu Ghidui, ceea-ce a făcut cea mai plăcută impresiune asupra numă-ro-sului public adunat în curtea bisericeii catedrale, unde s'a sârbat »Ruga«. Bu-curie năpustă a produs și prezența P. C. Sale părintelui archimandrit Filaret Musta, însoțit de mai mulți domni de-putați sinodali. Au fost și mulți străini. Cel cu musca pe căciulă dintre »ai noștri« au absentat însă și de astă-dată. Octo-genarul Băiașu a ținut și o vorbire în-suflețitoare, îndemnând poporul să țină la biserică și aducând elogiul societății femeilor române din Caransebeș.

Primarul capitalei București. Zia-rele din România ne aduc știrea, că dl Nicu Filipescu a primit să fie ales de nou primar al capitalei României. Ve-chiul consiliu comunal va fi dizolvat în timpul cel mai scurt, pentru a se pute face alegeri nouă. Comisia interimală va fi presădată tot de dl Nicu Filipescu, care va avea pe lângă sine de vicepre-sedinte pe dl Pălineanu.

Numire. Dl profesor Virgil Popescu a fost numit profesor suplitor la catedra de limba italiană dela școala comercială de gradul II. din capitala României, în locul decedatului G. Frolo.

Nănași jidani la cununie româ-nească. »Gazetei« i-se scrie, că în Su-purul-de-jos (Sălagiu) s'ar fi făcut două cununii, la cari nănași au fost Jidani! — E scandal, ca tovarășia jidano-română merge așa de departe!

Korányi în rușește. Anul trecut apăruse opul profesorului Korányi Fri-derec dela clinica din Budapesta despre Zoonose (boale contagioase animale care trec la om). Acest op a apărut acum în rușește, tradus de profesorul Laruge din Kazan.

E trist să fii singur! Într'o casă din Brînnă locuia de mai mulți ani o biată femeie bătrână, ținând în chirie una din odaiele din mansardă. Nu co-munica cu nimeni și nu avea pe nime-ni baba Carolina Montag, ci numai în-grișitoarea li venia odată la zi, ca să-i ducă apă și câte ceva de-ale mîncării. Nu de mult baba și-a dimis și pe în-grișitoarea, rămînd de tot singură și părăsită. Locatarilor li-a bătut la ochi, că vre-o șase zile nu a mai văzut ni-menea pe baba și presupunînd ceva ne-norocire s'au dus s'o cerceteze. Au bătut în ușă, dar' nu li-a răspuns nimeni. Au deschis ușa cu forța și au aflat pe baba întinsă pe o canapea trăgînd de moarte. Cu opt zile mai înainte alune-case în odaie și și-a rupt piciorul; atîta putere îi mai rămăsese, căt se se tîrîe până la canapea și se se culce. N'avea pe nimeni, nu-i auzia nimeni strigătele de ajutor și nici la clopotel nu se putea întinde ca să dea semnal. Astfel a zăcut opt zile, fără-ca barem un strop de apă să-i fi întins cineva. Locatarii au dus-o îndată la spital, unde s'ermuna bătrână a murit încă în aceeași zi. — E trist să fii singur!

Sidonia Horvath. Fată de frum-seță răpitoare, bogată, impresurată de pețitori pe ales, a rămas credincioasă diecelului ei, căruia de mult îi dase inima. A respins pe toți pețitorii și a așteptat, a așteptat. Diecelul a absolvat universitatea, a intrat în post și cu timpul a ajuns la poziție frumoasă. Dar' în măsura urcării sale în poziție și stare bună, în aceeași măsură dădea tot mai

mult uitărei pe amica lui din tinerețe. În urmă, prin o ultimă epistolă și-a luat adio dela ea, spunîndu-i că ce-a fost a trecut, nu o ia de nevastă. Sidonia Hor-vath a plecat în provincia la logodnicul ei; nu l'a aflat acasă, dar' a intrat în locuința lui și l'a așteptat. Când înfi-delul a sosit acasă, din o odaie a locuin-ței lui a răsunat o detunătură de revolver. A dat să intre, dar' o a doua detună-tură a răsunat și după aceea o slabă voce — lui bine cunoscută — i-a surprins auzul cu cuvintele:

— Rămâi cu bine!

În odaia lui zăcea pușcă în piept și în cap iubită lui de demult, frumoasă și fidelă lui — Sidonia Horvath.

Istoria unui porumbel. Cetim în »Timpul« din București următoarele:

»Acum 10 ani, dl Const. C. Steriu, cunoscutul și simpaticul bancher din strada Lipsani, nr. 19, în București, ținea porumbel în grădina din dosul biuroului seu. Deși mare iubitor de animale, se văzu silit să se desfacă de porumbelul sei din cauza strimtoarei locu-lui și îi cedă unui negustor de paseri din piața Sf. Anton. În aceeași zi ne-gustorul acesta vîndu porumbelul dela dl Steriu unui ardeșean, care îi duse la moșia sa. Dumineca trecută, dl Steriu se pomeni cu unul din porumbelii ce-dați acum 10 ani în grădina biurou-lui seu. Porumbelul, foarte familiarizat cu localitatea, pîrîsură fără sfială chiar în interiorul casei, unde acum 10 ani știa că găsește boabe; și porumbelul n'a mai plecat dela dl Steriu. Bine în-țeles că nici dl Steriu nu mai ține să se lipsească de un prieten atât de credin-cios. Imediat a cumpărat statornicului amic o soție și a comandat grabnic un cotet pentru noii căsătorii.

Vorba e, cum a constatat dl Steriu că porumbelul e totmai cel de acum zece ani?

MAI NOU.

Paragraful amvonului.

Casa magnaților a primit cu mare majoritate legea despre judecătoria cu-rială în chestii electorale, împreună cu poeitul paragraf al amvonului. În con-tra paragrafului au vorbit cardinalul Schlauch, contele Eszterházy și contele Zichy Nándor, apoi cheze Majláth Gusztáv, episcopul catolic al Ardealului.

Din public. *)

Mulțumită.

Hunedoara, 9 Maiu n.

Din incidentul repăsării iubitului meu soț Dr. Absolon Feier, fostul medic opidan în Hu-nedoara, întemplat în 11 Aprilie st. n., primind din mai multe părți epistole de condolență, viu a mulțumii tuturor acelor binevoitori, cari și prin aceasta manifestînd o stimă adevărată față de familia regretatului meu soț, au căutat a-mi alina suferințele grele cauzate de soartea nemioasă prin pierderea soțului meu iubit.

Văd Silvia Feier născ. Magheriu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta radațiunea nu e responsabilă. Red.

Bibliografie.

»LIGA ROMÂNĂ« DESPRE »LUPTLE ROMANILOR«.

»Liga Română« serie următoarele despre broșura noastră »Luptele Ro-mânilor«:

»Tribuna« din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură »Luptele Romanilor«, o serie de articole publi-cate în numeroase sale de toamnă de dl Doctor Romanus.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult ac-tualitatea, pe când lucrarea dlui Ro-manus îmbrățișează într'un breviar tre-cutul acestor lupte combinându-l cu ac-tualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oare-cum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vre-o 7-8 ani în-coace. În aceasta residă notă cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de orice balast plic-tos și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întregă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și atrac-tivă.

Aceste calități nouă vor face de si-gur ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. Mai ales în România, unde trecutul chestiei tras silvane e foarte puțin cunoscut. De aceea și recomandăm cu toată convin-derea și căldura, ca pe unica carte cu garul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

»ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ«

editată sub auspiciile și din însăreirea Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

de Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secret. Asociațiunii.

A apărut fasciculul XIV. al acestei importante și mari publicațiuni, cuprin-zînd articolele Emerit-Fărcașele, la olaltă peste o mie articole și o frumoasă hartă a Europei, executată în institutul F. A. Brockhaus din Lipsca. Și acest fascicul cuprinde o serie destul de lungă de articole mai mari și de interes spe-cial românesc. Amintim biografiile: Emi-nescu, Enăceanu, Enescu, Erbiceanu, Erdélyi (episcopul), Esarcu Const., Eu-statievici, Fălcoianu; apoi: Emin Pașa, Ennius, Eusebiu, Eötvös, Falb. — Ar-ticole istorice: Epigrafia, Episcop, Epoca, Dra, Eterie, Etrusci, Ev, Evgheni (Epitroia lor), Fanarioți (A. D. Xeno-pol). — Articole literare și de filosofie Emoțiune, Enciclopedie, Estetica, Eti-mologia, Eu, Evoluțiune, Existența, Fa-bula, Fantasia, etc. — Din materialul geografic amintim: Englitera, Estonia, Etnografia și Etnologia, Etruria, Europa (cu hartă), Făgăraș, Fălcu, Fălticeni, Fântănele. În fine mai amintim următoarele mai mari și mai interesante: Emigrațiune, Englezi, Epilepsia, Eredi-tate, Evangelia, Evangelist, Examen Export, Expositiune, Făina, Familia etc. — Apariția regulată a fasciculelor și îngrijirea, cu care este condusă această lucrare, ne îndreptățește la speranța, că prima »Enciclopedie Română« va fi ter-minată curînd.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Si-biu (deposit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publica-țiunea întreagă. Prețul de prenumărare: pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România lei 25.—, resp. 28.50).

La »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare ur-mătoarele noutăți musicale: Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. fl. 1.— Terănoare. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moianu. — 50 Hora înfrîntei pentru piano de P. G. Nițescu. — 75 La tine copilă dragă. Romanță de Dorianu. — 50 Tuijourns avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. — 50 La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann. — 50 Turda. Marș patriotic de Paulmann. — 50 Hora reginei. De Sig. Paulmann. — 25 Sărba pășelor. De Sig. Paulmann. — 25 Marș turcesc. De Sig. Paulmann. — 25 Intermezzo pentru piano de M. Capșa. — 50 Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Ci-rillo. — 1.— Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu. — 50 La fille du Marin Vals de Ivanovici. — 1.— Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. — 75 Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. — 1.— Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo. — 75 Sigurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Chirillo. — 75 Claire. Polca pentru piano de Alph-N. Ochialbi. — 25 Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker. — 1.— Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu. — 50.— Sărba mirilor. De Const. Dimitrescu. — 50.— Iubileul. Marș de Gh. Fontino. — 75.— Surorii. Horă de Gh. Fontino. — 50.— Elisa. Polca franceză de G. Ionescu. — 50.— Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu. — 75.— Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel. — 50.— Pas de quatre original. De Mayer Lutz. — 50.— Gavotte de la Princesse »Marie« de Michel Marghiescu. — 75.— Ai plans și tu v'odată? Romanță pen-tru voce și piano de Ernest I. Ale-xandrescu. — 50.— Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu. — 50.— Pictori! De E. I. Alexandrescu. — 50.— Un fir electric. De E. I. Alexandrescu. — 75.— L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu. — 40.— De Brăila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu. — 50.— Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan. — 50.— Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Burlan. — 50.— I. Villars. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță. — 75.— Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amiité, vals. — 1.— R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. — 75.— Doina codrului. — 75.— Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sărba pentru piano I. Braustein. Kève du Malot, vals. — 1.— G. Vasiliu. Freametul Zăvoului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano. — 50.— I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano. — 50.— F. Domier. Soirées de Bucarest, vals. — 1.50.— A. Cirillo, Emilie, polca mazuca pentru piano. — 50.— D. D. Voreas, Mignon, polca mazuca. — 50.— I. Dicker. Punct și virgulă, polca pen-tru piano Polizo-Micsunesti. Douce-Nuance, vals. — 40.— G. Ciurea. Ferdinand-Marș. — 50.—

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru ex-pediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru sigu-ranța expediției recomandăm modalitatea din rumă.

Bursa de mărfuri din Budapesta de a 9 Maiu n. 1899

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățeneș nou	75	8.90	9	76
Grâu de Tisa	75	9.10	9.20	76
Grâu de Pesta	75	8.95	9.05	76
Grâu de Alba-Reg.	75	9	9.15	76
» Bacia	75	8.95	9	76
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76
Sămînțe vechi nouă				
Secară	prima	70—75	7.0	7.05
Orz	de nutreț	60—62	6.2	6.25
	de vînare	62—64	6.40	6.60
	de bere	64—66	7.40	8.60
Ovăz	—	39—41	4.65	4.70
Cucuruz (porumb)	banăț.	—	5.55	5.60
	de alt soi	—	5.50	5.55
Meiu	—	—	11.50	12.95
Hrișcă	—	—	4.25	4.50
Grâu	Mart.-Apr.	1.15	1.2	
	Sept.-Oct.	8.50	8.52	
Cucuruz	Maiu-Iun.	5.5	5.6	
	Iulie-Aug.	—	—	
Ovăz	Mart.-Apr.	5.84	5.88	
	Oct.	—	—	
Produse diverse	Soi			
	dela	până		
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	
	roșie	—	—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc.	dela Pesta	52.50	53.—	
	dela țeară	—	—	
Slănină	avîntată	—	—	
	afumată	49.50	50.—	
Său	—	—	—	
Pruns	—	—	—	
Licitar	slaven, nou	—	—	
	bănățeneș	—	—	
	brut	—	—	
Miere	galbînă strîcurată	—	—	
	de Rosenau	—	—	
Ceară	—	—	—	

Cursul pietii din Sibiu.

Din 11 Maiu n. 1899

Hârtie-monetă română	Ocup.	9.48	vînd	9.52
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R' aur)	—	19	—	19.10
Ruble rusești 100	—	126.70	—	127.50
Galbeni	—	5.68	—	5.68
Napoleon-d'ori	—	9.51	—	9.57
100 Marco germane	—	88.55	—	89
Livre sterling	—	11.92	—	12.02

Bursa de Budapesta.

Din 9 Maiu n. 1899

Renta de aur ung. 4 1/2%	—	—
» 4%	—	—
» 3 1/2% val. cor. 6%	100.25	—
Imprumutul câlilor ferate ung.	121.50	—
Amortizarea datoriei câlilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50	—
Amortizarea datoriei câlilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—	—
Benzin rural ung.	98.—	—
» croate-slavone	99.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Lozuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—	—
Renta de hârtie austriacă	102.50	—
» de argint austriacă	102.50	—
» de aur austriacă	123.50	—
Lozuri austriace din 1860	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
» de credit ung.	—	—
» de credit austr.	—	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii »Albina«	102.—	—
Argintul	5.68	—
Galbeni împărătești	5.67	—
Napoleon-d'ori	9.54	—
100 imp. germane	89.02	—
London 10 Livres sterlingi	120.60	—

Bursa de Viena.

Din 9 Maiu n. 1899

Renta de aur 6 1/2%	122.25	—
Renta ung. v. c. 4 1/2%	100.—	—
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.90	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate-slavone	99.—	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Lozuri pentru regularea Timei și Sagedin	150.—	—
Renta de hârtie austriacă	102.45	—
„ aur austriacă	101.80	—
„ aur austriacă	123.80	—
Lozuri austriace din 1860	160.95	—
Astutiunile bănești austro-ungare	955.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austriac	—	—
Argintul	5.69	—
Galbeni împărătești	5.68	—
Napoleon-d'or	9.56	—
Mărci 100 imp. germane	59.02	—
London 10 Livra sterling	120.70	—

Clasa a IV-a primei loterie de clase reg. ung. privilegiată.

Câștigul principal 60.000 coroaneCel mai mic câștig e de 40 coroane,
la oaltă:**Trei mii câștiguri** în valoare de **240.000 cor.**

Prima tragere e deja la 18 Maiu!

Un los întreg
6 fl.Un los de jumătate
3 fl.Un pătrar de los
1 fl. 50 cr.O optimă de los
75 cr.

Cel mai mare deposit de losuri se află la casa de schimb a lui

[108] 18-18

ADLER,
colectură principală,
Sibiu, Piața-mare nr. 1.Cel mai mare câștig la tragerea a VI-a e: **UN MILION.**

Doriți se cettiți

**un interesant
Roman?**

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută
de**Victor Onișor.**Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII pagini, în octav
mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu**26 ilustrațiuni**admirabile, executate după **olișouri din Paris.**

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Szebenvármegye alispánja.

10491. sz. [156] 1-1
V. 1899.**Pályázati hirdetmény.**

A Szebenvármegye árvaszékénél belügy-ministeri jóváhagyással ujonnan rendszeresített évenkénti 1100 frt fizetéssel és 200 frt lak-pénzzel javadalmazott árvaszéki ülnöki, valamint az ennek betöltése folytán netán fokozatosan fűresedésbe jövő, a rendszeresített illetményekkel javadalmazott többi állomásra, főispán Ur Ó Meltóságától nyert megbízatás alapján pályázatot hirdetek és felhívom mind azokat, a kik ezen állomások egyikét elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. szerinti minősítettségüket és előéletüket, valamint nyelv-ismereteiket tanúsító okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványukat 1899. évi május hó 31-ikéig. Meltóságos Thalmann Gusztáv, főispán urhoz annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel későbbben érkező folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

A Szebenvármegye szolgálatában álló pályázók folyamodványukat okmányokkal felszerelni nem tartoznak.

A szóban levő állomás, esetleg állomások a törvényhatósági bizottság által a f. évi június hó 5-ére kitűzött rendes tavaszi közgyűlésen választás útján fog, illetve fognak betölteni, a megválasztandó tisztviselőknek, a rendszeresített illetményekre azonban csak 1899. évi július hó 1-től kezdve lesz igényük.

Nagy-Szeben, 1899. május hó 9-én.

Reissenberger,
alispán.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea**Română****în Roma.****Conferența**

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier**TRILBY.**

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a. plus 5 cr. porto.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin,
în mărime de 24x32 cm. se trimite francat
pentru 25 cr.

Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Comandă numai după ilustrațiuni de probă.

Atelierul fotografic

EMIL FISCHER,

în Sibiu (Piața-mare nr. 16).

Reproduceri mărite pe platină, împreună cu privazuri fine = fl. 10.—

Toate soluțiile de fotografii:

tablouri, grupe și pose de băieți, în cea mai fină executare.

Fotografări în fiecare zi, fără deosebire la timp.

Atelierul meu de bun renume îl recomand și pentru reproduceri și înmări pe platină.

Cu stimă

Emil Fischer,stabiliment de atelier de fotografări și reproduceri mărite,
Piața-mare nr. 16.

Conversație și în limba română.

Societatea „ANKER”,

pentru asigurări pe viață și asigurări de rente.

Representanța generală pentru Ungaria:

Budapesta, VI., piața Deák (Deák-tér) nr. 6

(Anker-udvar) în propria casă a societății.

Averea totală la finea anului 1898 fl. 65 milioane.
Capitale asigurate la finea anului 1898 fl. 243 milioane.
Plăți până acum fl. 103 milioane.

Asigurările cu dividendăconform planului de divid. A au primit — întocmai ca de 20 ani deja — și pe 1899 premiu
de 25%, plătit în numerar.Conform planului de divid. B. (dividende ce an de an se urcă) în anii 1897, 1898 și 1899
s-au plătit în numerar 3% din toate premiile solvite pe întreagă durata asigurării,
respective 9%, 12% și 15% din premiile anuale.**Avantajioase asigurări de trousse-uri și asigurări diverse.**

Toate soluțiile de asigurări pentru casuri de moarte, pe anumit termen și asigurări de rente.

—>—

Prospecte și informațiuni împărtășește mai sus amintita reprezentanță generală
pentru Ungaria (unde au să se trimită ofertele pentru agenți), cum și domnii
agenți ai societății.

[147] 2-2

Agentul local e: **Frideric Czikei.****Despărțământul de postavuri**

al firmei

Kastner & Öhler, Graz

trimite

Postavuri stiriane și tiroleze

în lățime de 135—140 cm. pentru prețul de fl. 1.35, 2.15, 2.40, 3.60 per metru.

Aceste calități sînt de bunănotă probată și sînt foarte acomodate pentru

îmbrăcăminte practică și elegantă.Camgarn de culoare neagră, ori vîntă, cum și cheviot de calitate exce-
lentă, cu prețuri dela 2 fl. în sus.Stofe de modă, postavuri pentru livrée-le, postavuri pentru trăsuri etc. etc.
numai de cea mai bună calitate.

[115] 11-18

Mustre gratis și franco.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

fondată la anul 1868

în Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 5 (edificiul propriu),

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

contra pericolului de foc și exploziune:clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile
vestimente, rufe, cară și vite de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă
pe viața omului:în toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termene fixate, asigurări
de copii, de zestre, rente viagere etc.

Dela întemeierea institutului s'au solvit:

pentru desdaunări de incendii:

cor. 2,643,465.74

pentru capitale asigurate pe viață

cor. 2,203,096.58

Cu totul coroane 4,846,562.32.

Consiliul de administrare:

President:

Dr. Wilhelm Bruckner,

president al camerei avocaților din Sibiu și deputat dietal.

Vicepreșidenți:

Zacharia Bolu, asesor consistorial.**Carol de Hanneenheim,** jude de tribunal I. p.

Membrii consiliului:

Demetriu Comșa,presidentul reuniunii agricole rom.
din Sibiu și prof. seminarial.**Iosif Drotieff,**

primarul orașului Sibiu.

Samuel Fritsch,casar al reuniunii de avansur
în Sibiu.**Stefan Stroia,**notar comitatens și membru în
cons. de apăr. al „Albinei”.**Ioan de Preda,**

advocat și fiscal consistorial.

Dr. Carol Wolff,directorul casei de păstrare gen.
în Sibiu.Director executiv: **Adolf Albrich.****Prospecte și tipărituri se dau gratuit.**Informațiuni și oferte se primesc la Direcțiunea în Sibiu, precum și la agenturile
generale și principale în Arad, Cluj și Brașov (H. Hermann), asemenea și la agenturile
speciale în locurile mai însemnate.

[1826] 28-30

Direcțiunea în Sibiu,

str. Cîsnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: **V. H. Dressnandt.**Pentru tipar responsabil: **Iosif Marschall.**